

Špelca Čopič (1922–2014): in memoriam

Špelca Čopič (Foto: Dejan Habicht.
Z dovoljenjem Moderne galerije,
Ljubljana)

Leta 2014 nas je v dvaindevetdesetem letu zapustila Špelca Čopič, zaslužna profesorica Univerze v Ljubljani. Pedagoško in raziskovalno delo te izjemne poznavalke slovenskega kiparstva 20. stoletja in dolgoletne profesorice na likovni akademiji so v Zborniku za umetnostno zgodovino predstavili že Tomaž Brejc (1992), Sonja Klemenc (2002) in Jana Intihar Ferjan (2012), zadnja osebna bibliografija pa je bila objavljena v Festschriftu, ki ji ga je društvo posvetilo leta 2006.

Na življenje in delo Špelce Čopič je pomembno vplivalo študijsko bivanje v Parizu po drugi svetovni vojni, sama pa je po vrnitvi v Ljubljano s pariško izkušnjo zaznamovala tudi generacije svojih študentov. Zato smo se odločili, da nam namesto spominskega zapisa v tokratnem Zborniku za umetnostno zgodovino spregovori kar profesorica Čopič sama, skozi besedilo, ki je bilo prvič objavljeno v reviji *M'ars* leta 1991 in ki je pomemben vir za razumevanje njene znanstvene formacije in prvih povojnih let slovenske umetnostne zgodovine.

BIOGRAFSKI ZAPISI O ŠPELCI ČOPIČ

Tomaž Brejc, Sedemdeset let profesorice dr. Jelisave-Špelce Čopič, *Zbornik za umetnostno zgodovino*, n. v. XXVIII, 1992, pp. 9–18.

Sonja Klemenc, Dr. Špelci Čopičevi ob letošnji osemdesetletnici, *Zbornik za umetnostno zgodovino*, n. v. XXXVIII, 2002, pp. 9–17.

Jana Intihar Ferjan, Jubilej Špelce Čopič, *Zbornik za umetnostno zgodovino*, n. v. XLVIII, 2012, pp. 9–10.

Zbornik za Špelco Čopič, Ljubljana 2006.